

SEEMANŮV DENÍK I.

PRVNÍ OFICIÁLNĚ ČERNOBÍLÝ ZPRAVODAJ FESTIVALU THEATRUM KUKS

23. SRPNA 2017 | PROLOG

OUVERTURA

PRINCIPÁLŮV PROLOG | LUKÁŠ KŘÍŽEK

Vážený a milý, ctnostný a neřestný čtenáři,
je mi velkou ctí a upřímnou potěchou, že Ti mohu představit první oficiálně černobílý zpravodaj festivalu THEATRUM KUKS, **Seemanův deník**. Plátek to bude bohulibý, jakoby ho na křídlech přinášeli obtloustlí andělíci, a vycházet bude pravidelně ode dneška do neděle. Správní barokní fajnšmekři už jistě také tuší, že jej naleznou i na webových stránkách festivalu ve formátu moderním, elektronickém. Nezmuchlatelném a nezničitelném.

Nebudeme vám psát o tom, kdo to byli Tobiáš Josef Antonín Seeman nebo snad hrabě František Antonín Špork, to máte už dávno znát. Budeme vám psát o tom, co se to tady vlastně děje. A že vono to baroko má něco pro voko! V rubrikách **Divadelní kukátko** a **Hudební naslouchátko** si přečtete reflexe jednotlivých produkcí, rubrika **Itinerář** bude věnována výletům a zážitkům, **Lákadlo** vás naláká na další festivalový den. Ve **Zpovědnici** budeme zpovídat, a protože jsme *baroko*, jak jej nečekáte, bude i formát nečekaný – aneb tu *kjů-ár kostičku* musíte „naskenovat“ a pak se budou dít věci (!).

Nějaký ten řádek věnujeme festivalovým workshopům a dílnám, přihodíme též pár obrázků, aby se neřeklo. Unikátní rubrikou pak bude **Barokní kecátko**. Jak s poctivě sesbíranými a od huby sebranými informacemi naložíte a budete-li jim věřit či nikoliv, je čistě na vás. Průběžně se samozřejmě představí i naše velectěná redakce, abyste věděli, na koho si ukazovat prstem.

Barokně doufáme a vzýváme múzy, aby se nám se zpravodajem dařilo a aby byl čtivý. Tak ho, prosím, čtete – aby byl čtivý, že. A protože nerad píšu úvodní slova a nikdy mi to – jak vidíte – nešlo, odhalím na konec jednu zákulisní zajímavost. Náš plátek se mohl původně jmenovat také Kuksík, Kuksátor, Kuksatorium, Kuksovník, Racheliny noviny, Noviny dvou Vojtů či snad Lukášovy listy. Nic z toho by však pravděpodobně už vůbec nikdo nečetl. Toliko zbytečných slov úvodem, však vy už víte, oč nám jde. A kdyby ne, tak máte smůlu.

Za celou redakci, která ode dneška kvůli Vám nespí, ten nejpovolanější z nejpovolanějších, který byl povolán.

#TheatrumKuks

#SeemanůvDeník

#beBaroque

#je_tady_krásno

PROGRAM DĚNÍ DNE TOHOTO PŘEDESTÍRAJÍCÍ A VŠELIKÉ JINÉ INFORMACE DOPLŇUJÍCÍ ANEB DO KAPSY PRŮVODCE NÁVŠTĚVNÍKŮV PO ZJEVECH NA BAROKNÍM FESTIVALU ROZTODIVNÝCH

LÁKADLO | RACHEL DUCHKOVÁ

Středa 23. srpna léta páně 2017, přináší na Theatrum Kuks dvě inscenací. O té prvé se v zítřejším čísle vážený čtenář nedoče ničeho – je tedy záhodno navštívit ji osobně. Věz tedy, natěšený diváku, že *Theatrum Kuks wants you!* o hodině patnácté na Náměstí T. G. Masaryka ve Dvoře Králové nad Labem, kde viděti bude možno poznání všeliké, jež v knihy sám Učitel národů vložil a *Orbis pictus* nazval a z něž soubor **Geisslers Hofcomoedianten** několik obrazů vybral a křepčení divadelnímu uzpůsobil. Po dvacet minut bude možno takto se hrou vzdělávati, ač vstupného nijakého bude od diváka žádáno.

O druhé z inscenací vážený čtenář doče se i v příštím čísle, leč slávu takovou není radno nechat si ujít!

Premiéru přeslavnou uvede tentýž soubor o hodině dvacáté na nádvoří hospitálu, kteráž bude zároveň ročníku tohoto zahájením. Opus Andreini č. 3 coby „lesní erotickou němohru“ *V borůvčí* nazvanou, můžete viděti, jste-li robě od šesti let věku, šudent, důchodce, TP, ZTP či ZTP/P či jiný shluk liter zvukomalebně znějící. Zároveň jest však nutno diváka počestného varovati, že jde o dílo lehce erotické a že mládež do patnácti let věku mohla z něj zvěděti by tajemství dosud neslýchaná!

Dále návštěvníky vzácné můžeme upokojiti, že dne dnešního nad Kuksem pršeti nemá a kolem poledne již ni pára od úst chladem stoupati by nemusela. Až do slunce západu měla by pak mírně pod dvaceti stupni teplota se držeti.

MODERNÍ „KJŮ-ÁR" PŘEKVAPENÍ, ANEB DVA VELIKÁNI

ZPOVĚDNICE | LUKÁŠ KŘÍŽEK

Obrazy oživlé, mnohdy kratochvilné, moudré rady všelike přidávající a veliké poučení přinášející. S duchovním otcem festivalu a hudebním dramaturgem **Stanislavem Bohadlem** a uměleckým ředitelem festivalu **Petrem Haškem** (natočeno během loňského ročníku).

PAMATUJ...

ITINERÁŘ | VOJTĚCH VÁVRA

Majestát bývalého sídla rodu Herbersteinů – zámku v kladské vesnici Gorzanów – ztrouchnivěl a zpustl. Jako dřevoryt Hanse Holbeina, jen rozpitý, počmáraný kolemjdoucími a polozapomenutý u zatáčky asfaltové silnice v malé příhraniční obci nechává přilehlou krajinou rezonovat onen ponurý, přitom impozantní princip barokního myšlení – „memento mori“. Pamatuj na smrt, pamatuj na konečnost hmoty. Zetlelé tělo gorzanówského zámku, toho času jistě velmi krásné a úctyhodných proporcí, bylo zasaženo infekcí času. Jako malomocnému rozpadly se budově krovy, propadly střechy a slezly štuky, tak jako na smrt nemocnému slézá kůže.

„Tohle snad ani není baroko.“

Je. Jen již postoupilo do druhé fáze: po žití přichází nemoc (v tomto případě náhlá: druhá světová válka a okupace zámku nacisty) a umírání. A to s nesmlouvavou pravidelností. Zámek je krysy ohlodaný o masíčko dekorativních štukatur, fresek, malovaných stropů, soch, sálů a podlah tak, aby se

z apokalypticky vyhlížející ruiny (včera působivě vyvedené na kanvasu dramatické oblačnosti a ponuré atmosféry deštivého dne) mohl narodit nový „život“, aby se z popela vysvobodila nahá, čistá duše pozdně renesanční a barokní architektury (zámek byl postaven v šestnáctém století a dvakrát přestavěn ve století sedmnáctém a osmnáctém).

Smrt je nasáklá v maltě i ve zbytcích fasády. Ke konci světové války byly prostory zámku zneužity jako menší koncentrační tábor pro židovské ženy. Snad i o jejich smrti se zde včera hrálo dle partitury Hanocha Levina. Divadelní akademie PWST Krakow v galerii gorzanówského zámku provedla *Cherubínské písně*, komorní hudební re-interpretaci již dříve vzniklé inscenace Hanochova textu *Requiem. Pohádka o smrti*. Lidové písně, jimž nerozumím, ale které vibrují naléhavostí jazykově zcela bezbariérovou. Subtilní mizanscéna, jen několik mluvených slov, zpěv a kouzlo ticha – však je to spíše koncert. Requiem za zemřelé. Requiem za zpráchnivělé kosti opuštěného a znovunalezeného zámku.

Z ležícího mrtvého těla na videoprojekci povstává ve slunečním svitu stín – je to duše? Je to nový začátek? Jisté je: z mrtvého se rodí živé. Pamatuj na smrt.

TI, KDO ZA TO MŮŽOU...

SEEMANŮV ANSÁMBL | RACHEL DUCHKOVÁ

Kdo vlastně jsi?

Především ženská. Takže má výstižná a stručná odpověď musí znít nějak takto: studentka divědy, špatná kuchařka, studentka češtiny, žonglérka, stopařka, barmanka, pozdní příchozí, archivářka, herečka, bojovnice za práva kytíček a zvířátek, pedagožka, černá pasažérka, redaktorka, hudební hluch, na sladký čuch... A hlavně ta, co čekuje zpravodajovou gramatiku, takže za veškeré hrubky můžu jenom já!

Jsi BAba nebo ROCKer?

Přijde na to. Když mám uklízet, učit se, přežít ráno bez kafe, improvizovat nebo nedejbože zpívat, jsem nejzbabělejší ze všech bab. Ale jak jde o vafličky s kakaíčkem, jsem nejdrsnější rocker ever!!!

Co je podle Tebe baroko?

Bar Oko? Tyjo, to nevím... já bary zas tak moc nevymetám... nějaký kino v Praze, ne? Někde v Holešovicích...? Tak možná k tomu ten bar patří...

VYSLYŠENO SHŮRY

BAROKNÍ KECÁTKO | KOLEKTIV ANDĚLÍČKŮ

Včerejší výprava do Vídně byla moc fajn. Všichni si pochvalovali především cestu lodí.

Nikdo z redakce ve skutečnosti neví o baroku ani zbla.

První číslo zpravodaje jsme vytvořili v malování.

Jedním z mnohých vrcholů festivalu bude premiéra němohry *Na malinách*.

Každé ráno, čistě ze sportovní nálady, vyměňujeme pořadí Braunových soch.

Hospitál ve skutečnosti není nemocnice. Zjištěno za Vás.

Hrabě František Antonín Špork byl elf. Proto u nás zavedl hru na lesní roh.

Aleš Surma má rád polské pivo.

Lukáš Křížek je němý.

Vojtěch Vávra pracuje se zavřenýma očima.

Rachel Duchková neumí postavit stan.

Vojtěch Frank, hudební redaktor, tu ještě není.

Věčné světýlko v hrobce Šporků v noci zhaslo.

Belý Vesárt vám v šapitó namíchá speciální drink.

**THEATRUM
KUKS 2017**

**BAROKO, JAK JEJ
NEČEKÁTE
23.—27. 8. 2017**

UMĚLECKÉ DÍLNY 21.—25. 8. 2017

Loutkoherecká | Land artová | Hudební

Kde? hospitál Kuks | **Za kolik?** 2950 Kč | **Co za to?** ubytování po celý čas festivalu (až do neděle 27. 8.) v hospitálu Kuks, volný vstup na veškerá představení festivalu

LOUTKY V RUCE

Loutkoherecká dílna Matiji Solceho.

Loutkoherecká dílna pro zkušené, méně zkušené i zcela nepolíbené loutkáře | Pulcinella a Smrt

HARLEKÝN, NEBO KNIHA? POJĎ S TÍM VEN!

Land artová dílna Abbé Libanskeho.

Tvorba soch Harlekýnů z knih a instalace na kukušský most | práce s lokálním tématem i historickým motivem

ZPÍVEJ JAKO BIONI!

Hudební dílna Ondřeje Macka.

Nastudování a provedení Bionioho kantát v současné interpretaci | seznámení se základními principy interpretace italské hudby 18. století

Kapacita jedné dílny je 10 účastníků.

THEATRUM-KUKS.CZ

JSME V SÍTÍCH

Festival se koná pod záštitou hejtmana Královéhradeckého kraje a starosty města Lysá nad Labem.
Děkujeme obci Choustníkovo Hradiště, festivalu Moravský parnas J. G. Gettnera a bývalé sýpce v Heřmanicích.

ZA FINANČNÍ PODPORY

Ministerstvo kultury ČR

Ministerstvo kultury

PARTNEŘI

baroque

LOSENICKÝ

REKONSTRUKCE
KUKS

NÁRODNÍ
PARKOVÝ
ÚSTAV

HOSPITAL
KUKS

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

Hradec Králové
Česká televize
TV 60.5

SWING

divadlo.cz

I-DIVADLO.CZ

ECHO
www.echo.cz

Trutnovinky

místní
kultura

Dělník na kápu

ZA PODPORY

SRÁMKOVA
SOBOTKA

OPEN
AIR
PROG
RAM

